indsamledes 1010 Rigsdaler og 1007 Bøger, og Kvindelig Læseforening aabnedes den 1ste Oktober 1872 med 72 Medlemmer i Helliggeiststræde, hvor Københavns Sparekasse gratis havde overladt den en Sal. Frk. Petersen fik ikke lang Tid Glæde af sit Værk. Svag som hun var, afgik hun i 1874 ved Døden efter at have ofret alle sine sidste Kræfter for Foreningen. Et meget tiltalende Billede af hende hænger i Konversationsværelset.

I det første Aar maatte Foreningen flytte 3 Gange og havnede omsider i Hotel du Nord paa Kongens Nytorv, hvor man maatte nøjes med to beskedne smaa Stuer højt oppe. Derfra flyttede den til Holmens Kanal og i 1879 tilbage til Sparekassens Gaard, hvor en større Lejlighed blev den tilbudt. Medlemmerne vil med venlige Følelser mindes denne dens hyggelige Periode, da Antallet af Besøgende endnu ikke var større, end at alle kendte hinanden. Her boede Foreningen i 9 Aar. 1888 flyttedes dens 600 Medlemmer til sine nuværende Lokaler, hvor den først fik sit mondæne Præg.

Mange af vore dygtigste Kvinder har virket for Kvindelig Læseforening baade som Medlemmer af Bestyrelsen og som Foredragsholdere. Den første Bestyrelse bestod af Damerne: Fru Charlotte Klein som Formand, Frk. Sofie Petersen, Frk. Marie Køhke, Frk. Vilh. Sarauw og Frk. Louise Westergaard. Som en betydelig Kraft kom i 1875 Frk. Kirstine Frederiksen til. Hun virkede for Foredragssagen ved at skaffe gode Talere, og hun tog med Energi fat paa at udvide Foreningen ved at drage flere og flere Kredse ind i den. Hendes Interesse for Læseforeningen, som for Kvindesagen i det hele, bragte hende til at opspore skjulte Evner hos enhver, hun kom i Berøring med, og hun helmede ikke, før hun fik dem frem for Lyset og anvist den Plads, hvorfra de gjorde bedst Gavn. Saaledes var hun Sjælen i en kvindelig Diskussionsforening, der dannedes af en Del af Læseforeningens Medlemmer, og som bestod i flere Aar til megen Fornøjelse og Nytte for Deltagerne. Paa Grund af Eksamenslæsning maatte hun fratræde sin Plads i Bestyrelsen og overlod den til Frk. Helga Westergaard, men hun vedblev at virke for Foreningen. 1881 traadte Frk. Ragnhild Goldschmidt ind i Bestyrelsen. Under hendes dygtige Ledelse kom der Fart og Liv i Sagerne deroppe; hun var selv en ualmindelig livlig Aand, og hun kunde med hele sin Sjæl ofre sig for Foreningens Anliggender. Det var hende, der resolut flyttede Foreningen til Amagertorv, hvor den fik et helt nyt Sving. At høre Frk. Goldschmidt lede en Generalforsamling var en ligefrem Nydelse; hun forstod at replicere som ingen anden. Naar hun stod der med det spillende Liv